

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010165
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8815010165.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.6.2018, v trestnej veci obžalovaného H. H. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1,2,3 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 12.04.2017 sp. zn. 10T 62/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/,e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
Obžalovanému H. H., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale
bytom S. č. XXX, okr. G.

u k l a d á

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s ú h r n ň ý trest odňatia slobody vo výmere 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 35/2017 zo dňa 30.3.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného H. H. za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1,2,3 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

-tento v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, v priestoroch pobočky poisťovne AXA, na ul. O. hrdinov vo I. nad Y. a v obci S., okr. I. nad Y., vylákal postupne od K. E., K. Q., F. Z. M., D. P. a L. I., finančné prostriedky v sumách od 120,00 EUR do 1.022,00 EUR, ako zálohy na kúpu pneumatík a od F. Z. M. zároveň aj zálohu vo výške 1.922,90 EUR, na kúpu stavebného materiálu, ktoré tovary menovaným prisľúbil dodať najneskôr do jedného týždňa, čo však následne už neurobil, pneumatiky a ani objednaný stavebný materiál doposiaľ nedodal a ani prevzaté zálohy, aj napriek viacerým výzvam, poškodeným nevrátil, čím týmto konaním tak K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, okr. I. nad Y., D. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, H. a L. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, J., okr. A., spôsobil každému z nich škodu vo výške 120,00 EUR, poškodenému K. Q., nar. XX.XX.XXXX,

trvale bytom S. XX, okr. I. nad Y., spôsobil škodu vo výške 200,00 EUR a poškodenému F. Z. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., Hlavná XX/XX, okr. I. nad Y., spôsobil škodu v celkovej výške X.XXX,XX EUR.

Za to mu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodeným K. E.i, K. Q., F. Z. M., D. P. a L. I. spôsobenú škodu.

Proti tomuto rozsudku podal, v zákonom stanovenej lehote, avšak len čo do výroku o treste, odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že okresný súd prihliadal na to, že v minulosti bol šesťkrát súdne trestaný a z toho v piatich prípadoch pre úplne totožnú trestnú činnosť, avšak tieto odsúdenia sú zahladené, nesúhlasil s názorom prvostupňového súdu, ktorý konštatuje, že je nepochybné, že iba nepodmienečný trest odňatia slobody bude napíňať prvok generálnej prevencie, keďže iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody tzv. špeciálnemu recidivistovi by nemal žiaden výchovný účel na ostatných členov spoločnosti. Ďalej poukázal na to, že trestné stíhanie sa viedlo už od 12.9.2014 a vo veci samej rozhodol prvostupňový súd až 12.4.2017. Aj napriek tak dlhému časovému úseku obžalovaný neuhradil škodu, avšak on (obžalovaný) oslovil poškodeného Ing. M. a chcel s ním uzavrieť dohodu o splátkach, čo však poškodený odmietol, chcel jednorázové uhradenie. Ďalej prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a pomer poľahčujúcich okolností prevažuje nad priťažujúcimi okolnosťami, preto je preňho nepochopiteľné, že aj napriek takto zdôvodneným skutočnostiam okresný súd pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody, zvlášť za situácie, keď aj prokurátor v záverečnej reči uviedol, že navrhuje uložiť podmienený trest odňatia slobody. Poukázal na svoj zdravotný stav, že trpí hypertenziou, pričom aj napriek tomu sa zamestnal a chce uhradiť škodu poškodeným. Prípadným nástupom do výkonu trestu by stratil zamestnanie a nemohol by splácať spôsobenú škodu. Poukázal na to, že trest má byť spravodlivý, má postihovať páchatel'a tak, aby mal čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Žije v stabilizovanom rodinnom prostredí, pracuje, chce splácať škodu, a preto účel trestu splní aj trest odňatia slobody bez jeho výkonu, teda podmienený trest odňatia slobody a z tohto dôvodu navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu podmienený trest odňatia slobody.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k nasledovným záverom.

Keďže obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, súd prvého stupňa vykonal dokazovanie len k výroku o treste. Tu vychádzal z registra trestov obžalovaného, z ktorého plynie, že obžalovaný má v tomto sedem záznamov. Pred spáchaním stíhanej trestnej činnosti bol obžalovaný štyrikrát súdne trestaný, a to v troch prípadoch pre druhovo totožnú trestnú činnosť, v jednom prípade pre prečin zanedbania povinnej výživy, pričom vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, keďže sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Naposledy bol obžalovaný uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 35/17 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, ktorý výkon bol odložený na skúšobnú dobu vo výmere 1 roka do 5.5.2018. Teda oproti stavu, kedy konal prvostupňový súd, pribudlo odsúdenému ďalšie odsúdenie, vo vzťahu ku ktorému bolo potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody. Krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne zistil v konaní obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa obžalovaný ku spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval, priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov, teda bolo treba prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. (§ 42 ods. 1 Tr. zák.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. (§ 41 ods. 1, veta prvá Tr. zák.)

V danom prípade bolo nutné ukladať súhrnný trest odňatia slobody, vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T35/2017.

Najprísnejšie trestným činom v danom prípade bol zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od troch až do desiatich rokov.

Krajský súd bol toho názoru, že vzhľadom jednak na odstup času, ktorý uplynul od spáchania skutku, ale najmä na skutočnosť, že v danom prípade už v prípravnom konaní boli splnené všetky zákonné podmienky pre vykonanie o dohode o vine a treste, napriek tomu, prokurátor toto konanie napriek návrhu obhajoby bez odôvodnenia nevykonal, bolo namieste použiť § 39 ods. 1 Tr. zák., teda mimoriadne znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej sadzby. Na strane druhej však, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného a na to, že v osobe obžalovaného ide o tzv. špeciálneho recidivistu, bol krajský súd toho názoru, že správne súd prvého stupňa rozhodol, keď už opätovne po piatykrát obžalovanému podmiennečne trest odňatia slobody neodložil, ale uložil mu trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. môže totiž súd podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

V danom prípade sa obžalovaný v minulosti opakovane dostal do rozporu so zákonom, opakovane nevyužil dobrodenie, ktoré mu súd dal v podobe ukladania podmiennečných trestov odňatia slobody, preto mal za to, že len uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody naplní účel trestu, ktorým je prevýchova páchatel'a a generálna prevencia, čiže odradenie iných od páchania trestnej činnosti. Stíhanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že mu plynula skúšobná doba predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia uložená mu trestným rozkazom OS Humenné sp. zn. 1T120/2013, kedy 7.10.2013 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorá plynula od 6.11.2013 do 6.11.2014. Stíhanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že mu bol amnestiou prezidenta SR odpustený súhrnný trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom OS Bardejov sp. zn. 2T196/2012 zo dňa 13.11.2012 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Z týchto dôvodov potom krajský súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vo výroku o treste zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v nižšej výmere, ako súd prvého stupňa.

Pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný